

הזמנים, שהיא עשרה ספריות בלבם"ה בעשר אותיות של השם המפרש, שהוא אדם של אצילות, שכח עליה יוך"ה ואיזו ה"א לא חשבון אדם, למי שהוא מהצד להחשבון אדם, למי שהוא מהצד של אדם של עץ הדעת טוב ורע, שיש בו אדם טוב ואדם בליעל? אמר לו המנורה הקדושה, בין אמר טוב של עץ הדעת לאדם של עץ המינים, יש בהם חילוף, כמו והבדילה הפרטת לכם וגוו'. שזה בבריאה וזה באצלות. נודע מי שהוא מען החיים נשמהתו, וראי כשמנית תפליין על ראשו, מתפונן להכenis כל אלהים אחרים מחת טלון השכינה העלונה שהיא התפלין של ראש כל האומות האדם, ולהיכניס את כל האומות מחת יד ה' שהיא השכינה המתחזונה.

משמעותם שבגלוות נאמר ממשיל משלו מחת שלוש רגזה ארץ, מחת עבר כי ימלוך וובל כי ישבע לחם, ושפחה כי תירש גברטה. ומושום זה תפליין של ראש ויד, להכenis שפחה מחת גברטה למעלה ולמטה. ובהזכורת שבפניהם שלולים בהם שהוא שכול לתורה, אריך להכenis עבר מחת רבו למעלה ולמטה, וזה נקרא רבן של הקדוש ברוך הוא ושכינתו. וזה שכתוב כה אמר ה' בני בכרך ישראל. ואלה שעוזים את זה, נאמר בהם בנימ אמת לה' אלהיכם. ומושום זה אמר אל תהיו בעבדים המשמשים את הרוב על מנת לקבל פרס.

ורוב על מנת לקבל פרס, וכי שעושה את המזווה הוא על מנת לקשר אליהם אחרים של עבודה זורה שתהייה לשבעידון, והאמות שלמטה לשיט מחת ידו, אין נוחנים לו נשמה אלא מצד העבר דזורה. ומושום זה אם בנים אם בעבדים. ומושום זה (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפטו. ואוקמן רבקן דלית אם בעבדים. ומושום זה (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפטו. ופרקשו חכמים, שלא יתעסק אדם

דשׁמא מפרש דאייה אדם דאצילות דהבי סליק יוי"ד ה"או"ו ה"א לחשבן אדם. למאן דאייה מסתרא דאדם דעת הדעת טוב ורע דאית בה אדם טוב ואדם בליעל.

אמר ליה בוצינא קדישא בין אדם טוב דעת הדעת, לאדם דאיילנא דמי, אית חילוף בהון. בגון (שמי תוי לו) וחדidleה הפרטת لكم וגוו'. דיא בבריאה ודיא באצלות. אשתמודע מאן דאייה נשמה מאילנא דמי, ודיא פד מנה תפליין על רישיה מתבון לאעלא כל אלהים אחרים תחות שلطנותא דשכינטא עלאה דאייה תפליין דרישא דבר ניש, ולאעלא כל אמין תחות יד ה' דאייה שכינטא תפאה. בגין דבגלוות אתרמר (משליל לכ) מחת שלוש רגזה כל ארין וגוו', מחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם וגוו', ושפחה כי תירש גברטה ובגין דא תפליין דרישא ויידא לאעלא שפחה תחות גברטה עלא ותפא. ובחזברות דלגאו דכלילן בהון דאייה שקול לאורייתא, אריך לאעלא עבד מחת רבו עלא ותפא. ודיא אקרי ברא דקדשה ברייך הוא ושכינתה. הדא הוא דכתיב (שמות ד כב) כה אמר ה' בני בכרי ישראל. ואلين דעבדין דא אמר בהון (דברים יד א) בנימ אמת לה' אלהיכם. ובגין דא אמר (פרק אבות) אל תהיו בעבדים המשמשים את הרוב על מנת לקבל פרס.

ימאן דעבד פקיד דא על מנת לקשר אלהים אחרים בעבודה זרה למחיי לשעבודה, ואמין דלתתא לשוווי תחות יהה, לא ייה בין לייה נשמה אלא מסטרא דהאי עבד. ובגין דא אם כבנים אם בעבדים. ובגין דא (תהלים א ב) כי אם בתורת ה' חפטו. ואוקמן רבקן דלית אם בעבדים. ומושום זה (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפטו. ופרקשו חכמים, שלא יתעסק אדם